

[Baaga.]

Endelig vil jeg gerne til slut gøre nogle bemærkninger om spørgsmålet vedrørende toldvæsenets medvirken til gennemførelsen af den foreslåede lov.

Fra gammel tid har toldvæsenet varetaget en betydelig del af de forretninger, der er forbundet med skibes registrering, ja, indtil 1892 henhørte ledelsen af og tilsynet med registreringsforretningerne endogså helt og holdent under toldbestyrelsen. Fraset en 5-årig periode, 1928-1933, hvor handelsministeriet overdrog de nyoprettede skibsinspektorater at varetage kontrollen med registreringen i provinsen, hvilket afstedkom en hel del forvirring og en mængde omsvøb inden for dette arbejde — forhold, som fremkaldte mange gnidninger og irritationer toldvæsenet og skibsinspektoraterne imellem — har toldvæsenet stedse varetaget disse forretninger og gjort det på en sådan måde, at den øverste ledelse, registreringsbureauet i København, altid har kunnet anerkende dette arbejde. Det føles da også helt naturligt og rigtigt, at man siden 1933 på ny udelukkende har gjort brug af toldvæsenet ved udførelsen af registreringen af de mindre skibe i provinsen og ved forberedelsen af registreringsforretningerne for de større skibes vedkommende, hvilken registrering som bekendt foregår ved hovedregistret her i København.

Fra et antal registreringskontorer på 44 i 1882 er antallet faldet til i øjeblikket 13, d. v. s. at 13 toldkamre ud over landet er distriktsregistreringskontorer.

Udviklingen, navnlig af fiskeriet, har imidlertid medført, at mange flere toldsteder end disse 13 i dag er hjemsted for meget betydelige fiskerflåder, og det spørgsmål er derfor nærliggende, om antallet af distriktsregistreringskontorer ikke bør øges ganske væsentligt. Jeg har nok bemærket, at såvel kommissionen som den højtærede minister er gået ind for bevarelsen af disse distriktsregistre med det nuværende antal, men jeg for mit vedkommende må bestemt anse det for påkrævet, at der sker en betydelig udvidelse. Vi må ikke glemme, at alle fartøjs ejere i provinsen rent umiddelbart betragter det toldsted, de hører til, som deres eget registreringskontor, som det sted, hvor de kan henvende sig om råd og oplysninger, og

hvor de kan få vederlagsfri hjælp til udfærdigelsen af alle papirer og dokumenter o. s. v. registreringen vedrørende, og således bør det også være. Adgangen til denne tjensteydelse fra staten bør være så let som muligt for de pågældende borgere, og enhver form for centralisation bør undgås.

Skibsregistret her i København ville blive ilde stillet, hvis det alene og uden toldvæsenets medvirken skulle gennemføre denne lovgivning. Blot en ting som lokal-kendskab er af uvurderlig betydning i de her omhandlede forhold. Det er derfor letforståeligt, at man har ønsket at bevare toldvæsenets medvirken ved lovens gennemførelse i praksis.

Ved gennemlæsning af lovforslaget støder man gang på gang på udtryk som „toldkamre“ og „toldvæsenets medvirken“ som distriktskontorer o. s. v., og dette siger noget om, at toldvæsenet i udstrakt grad vil få med denne lovgivning at gøre i tiden fremover. Jeg går derfor også ud fra, at såvel toldadministrationen som praktiske udøvere af registreringsforretningerne inden for toldvæsenet vil blive taget med på råd, når forhandlingerne i henhold til forslaget § 56, stk. 2, skal foregå. Ja, jeg lægger afgørende vægt på, at noget sådant sker.

I denne forbindelse vil jeg for øvrigt gerne spørge den højtærede minister, om ikke der kan gives tilsagn om, at forhandlinger om inddelingen i distrikter og godkendelse af toldkamre som distriktskontorer samt om toldvæsenets medvirken i øvrigt ved registreringsforretningernes gennemførelse vil blive taget op mellem centraladministrationen og de interesserede parter inden for toldvæsenet snarest, altså samtidig med at udvalgsarbejdet foregår, således at resultatet af disse forhandlinger kan foreligge, inden udvalgsbetænkningen skal afgives. Jeg ville sætte megen pris på, om ministeren ville give et sådant tilsagn.

På mit partis vegne skal jeg i øvrigt tilsige en velvillig behandling af begge lovforslag, idet vi fra vor side i princippet kan give tilslutning til deres gennemførelse.

A. C. Normann: Med den harmoni, der her er kommet til udtryk mellem ordførerne indbyrdes, som jeg ikke skal bryde, og som formentlig også vil være gældende mellem